

Πο καλοκαίρι, συνκρίνεται πρόσχημα για συναντήσεις είναι τα μπανιμά. Οι ερωτευμένοι συναντώνται, μπαινούν σε ένα αυτοκίνητο - που ανήκει ως επί το πλείστον στον νέο- και τραβούν για κανένα έρημο σημείο της ακτής του Σαρωνικού, στην Γλυφάδα, τη Βούλα, τη Βουλιαγμένη. Ο, τι γίνεται στην γκαρσονιέρα γίνεται και στις ακρογιαλιές αυτές με τη μόνη διαφορά ότι στο υπαίθρο και καθώς φυσάει ο μπάτις, τα ερωτικά αγκαλιόμαστα είναι ακόμη πιο ευκάριστα παρά στον κλειστό χώρο», γράφει ένα δημοσίευμα της έγκυρης, τότε, εφημερίδας «Ακρόπολη» εξηγώντας τους όρους του φλερτ στην Αθήνα του Μεσοπολέμου και τα «ελεύθερα ήθη» της εποχής. Αλλά πώς αλήθεια ερωτεύονταν οι Αθηναίοι στις αρχές του προηγούμενου αιώνα και τι ακριβώς σήμαινε ο όρος «σαρτωλά χρόνια» για την Παλιά Αθήνα;

Ο **Θωμάς Σταπράς** έχει πραγματοποιήσει μια ενδελεχή έρευνα για το τι ακριβώς σόκαρε την εποχή εκείνη, για τα καμπαρέ και τα πορνεία, το παιχνίδι του φλερτ και του έρωτα. Μέσα από το βιβλίο του, που μόλις κυκλοφόρησε και φέρει τον τίτλο «Πόθοι και πάθη στην Παλιά Αθήνα/1834-1938» (από τις εκδόσεις Ωκεανίδα), μαθαίνουμε ότι ο έρωτας, παρά τους αυστηρούς κανόνες της εποχής, ήταν κυρίαρχος και παραιτώνω ελεύθερος απ' όσο φανταζόμαστε. Ο συγγραφέας επιβεβαιώνει πως από την Αθήνα δεν απουσίαζε η λαγνεία, ειδικά όταν «ανοίγεις μια εφημερίδα του '30-'32 και πέφτεις, κάθε δεύτερη αγγελία, σε ειδικούς ιατρούς κατά της σύφιλης και της βλεννόρροιας, όταν κάθε τρίτη διαφήμιση αφορά προφυλακτικά μάρκας "Μπεμπέκα", παρακαλώ, αλλά και από 15 άλλες μάρκες, όταν στις μικρές αγγελίες συναντάς διαρκώς υπονοούμενα για απελευθερωμένες σχέσεις, όταν τα ανέκδοτα έχουν συγκεκριμένη κατεύθυνση, όταν τα ρεπορτάζ, ακόμη και των "σοβαρών" εφημερίδων, κινούνται σε δράματα τιμής και ανακαλύψεις νέων "κέντρων ακολασίας", τότε κάτι πολύ σημαντικό συμβαίνει στην πόλη. Κάτι που έχετε κάθε δικαίωμα να μάθετε κι εσείς».

Παιμοδοκλέφτες και κακόφημα σπίτα

Ετσι, με τρόπο κιομοριστικό ο συγγραφέας μας εξηγεί ποιες ήταν την εποχή εκείνη οι «παστρικιές», οι «παιμοδοκλέφτες», αλλά και οι «απελευθερωμένες αρτίστες των καφέ σαντά». Παραθέτει διάσημα ειδήλια της εποχής -όπως την τραγική ιστορία του Λιμίκου και της Μαίρης- και εισβάλλει στα άδυτα των «κακόφημων» σπιτιών. «Η πραγμαγός ευρισκείται παντού. Στο αυτοκίνητο της συγκλονισίας του συνουκισμύ, στο γεγονικό μπακαλίκιο και το μανάβικο, εις το οποίον πηγαίνει να ψανώσει η ροδοκόκκινη και στρουμπουλή ντισοποούλα που υπηρετεί σε κάποιο σπίτι. Ευρισκείται στο μιοδιστράδικο και το κατελλάδικο. Εκεί θηρεύει τα θύματά της για την οικονομική τους κατάσταση, δείχνει όλον τον οίκτο της γι' αυτά, τα νουθετεί, τους δίδει κουράγιο και τους υπόσχεται. Τους υπόσχεται μια καλλίτερη θέση, μια δουλειά να κερδίσει περισσότερα», γράφει χαρακτηριστικά ένα δημοσίευμα της εποχής και κάπως έτσι τα «αθώα» κορίτσια οδηγούνται στην πορνεία ή άλλα παρασύρονται από τη λαγνεία, όπως παραθέτει ένα ανάλογο τολμηρό κείμενο: «Φίλησε με, φίλησε με ακόμη! Θέλω να αισθανθώ τον πόνο των δοντιών σου πάνω στην τρυφερή μου σάρκα. Βύθισε τα νύχια σου στο σώμα μου. Κάμε με να ξεψυκώσω. Λύσε τα μαλλιά μου, σπάσε τα ρούχα μου, συντριψε με. Θέλω να αισθανθώ την ανδρική σου δύναμη! Αλλά σι, ερωστοεχνήτη κι ερωτοπαιχνιδιάρη, δεν βιάζεσαι. Σου αρέσει να με βλέπεις να μένω αναισθητη μπροστά σου από την πόνησι».

Σαδομασοκιστικά όργανα και εγκλήματα

Εκτός από τις πληροφορίες για τα καμπαρέ και τα πορνεία που αφθονούσαν στο κέντρο της Αθήνας -κυρίως γύρω από το Γκάζι, όπως μαθαίνουμε, την τότε πιο κακόφημη περιοχή του κέντρου-, ο συγγραφέας παραπέμπει σε αποσπάσματα για «αμαρτωλές αλληλογραφίες», μυστικά αποπλάνησις και συνταγές για αφροδισιακά. Οι γλεντζέδες της εποχής μαθαίνουμε ότι αποπλάνουσαν τις μικρές κορασιδες με καθαρίνη, ένα αφροδισιακό «που μεταβάλλει το ντροπαλό και αθώο κορίτσι εντός δεκά λεπτών, σε μανιόμενο θήλυ, σε βεζούβιο» (δημοσίευμα από την Εφημερίδα «Χρεωκοπία»). Η συγκεκριμένη εφημερίδα μάλιστα έχει πολλές αποκαλύψεις για «αριστοκρατικά κομμωτήρια που ήταν διαφθορεία», για «καταγόνια» και «άντρα σαδιστών». Χαρακτηριστική είναι η κατάθεση από μια τέτοια αποκάλυψη: «Όταν ύστερα από καταγγελία της μητέρας ενός θύματος των σαδιστών ενεργήσαμε αφηνδίασμο ο' αυτό το σπίτι της οδού Ομήρου, βρεθήκαμε προ θεάματος που δεν θα το ξεχάσουμε ποτέ. Τα δωμάτια έμοιαζαν με θαλάμους μαρτυρίου της Ιερής Εξέτασεως. Πάνω σε μια σανίδα οριζόντια, με σπίν στο κέντρο της, μια γυναίκα γυμνή, δεμένη με πέτσινα λουριά από τους καρπούς και τους αστραγάλους εμασιγώνετο μέχρις αίματος από άνδρα, επίσης γυμνό και λαχανιασμένο. Παρακάτω, άλλη εξυλοκοπιετο από έναν γέρο ντυμένο, ο οποίος απαθώς την ερράβδιζε στα μαλακά της, κρινίζοντας συνάμα και το πόου του. Είδαμε διπλωμάτη Ένο, λέοντα μάλιστα της κοσμικής κινήσεως, ο οποίος φρενήρης και άγριος έγδερνε με τα σουβλερά και οξύαιχμα νύχια του την πλάτη ενός κοριτσιού, κραυγάζοντας στα γαλλικά».

Τα σενάρια για πάσης φύσεως σεξουαλικές ακολασίες τροφοδοτούνταν επίσης και από τα εγκλήματα πάθους που απασχολούσαν την εποχή εκείνη. Τα εξώφυλλα μιλούν από μόνα τους: «Ερωτευθείσα τον ανθοπώλην που της έδιδε άνθη διά τον τάφον του συζύγου της τον εσκότωσε επειδή την εγκατέλειψε. Το ειδήλιον πλέκεται εις τον τάφον του μακαρίτη». Και ένα άλλο, ακόμη πιο θρυλικό, εξώφυλλο: «Γνωστός πολυκατομμυριοχός Αθηναίος ενυμφεύθη μιαν αρτίστα του Καμπαρέ / Ένας ακράττος έρος που κατέληξε εις γάμον. Μια μπόμπα εις τα αθηναϊκά σαλόνια». Είναι άλλωστε φυσικό, εκφόσον απουσίαζε η εικόνα, να οργάζουν οι τίτλοι και η φαντασία.

Το βιβλίο του Θωμά Σταπρά «Πόθοι και πάθη στην Παλιά Αθήνα/1834-1938» προέκυψε ύστερα απο ενδελεχή έρευνα σε εφημερίδες, βιβλία και ντοκουμέντα της εποχής

«Πάνω σε μια σανίδα οριζόντια, με σπίν στο κέντρο της, μια γυναίκα γυμνή, δεμένη με πέτσινα λουριά από τους καρπούς και τους αστραγάλους εμασιγώνετο μέχρις αίματος από άνδρα, επίσης γυμνό και λαχανιασμένο. Παρακάτω, άλλη εξυλοκοπιετο από έναν γέρο ντυμένο, ο οποίος απαθώς την ερράβδιζε στα μαλακά της, κρινίζοντας συνάμα και το πόου του. Είδαμε διπλωμάτη Ένο, λέοντα μάλιστα της κοσμικής κινήσεως, ο οποίος φρενήρης και άγριος έγδερνε με τα σουβλερά και οξύαιχμα νύχια του την πλάτη ενός κοριτσιού, κραυγάζοντας στα γαλλικά»

